

การพัฒนาผู้สอนในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริม
ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา สาขาภาษาญี่ปุ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

The Development of Instructors in Organizing Japanese
Cultural Activities to Promote Students' Attitudes toward
Learning among Japanese Major Students at Sisaket Rajabhat
University

อำนาจ เสนคราม¹/ ชลิตา ภูรินินนาท²/ ปิยชนก จันทรชัยภักดิ์³/ จุน มิกิ^{4*}

Amnat Senkham / Chalida Purininnat / Piyachanak Junchaiphak / Jun Miki

¹ภาควิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

Department of Foreign Languages, Sisaket Wittayalai School

^{2,3,4}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Faculty of Humanities and Social Sciences Sisaket Rajabhat University

*Corresponding Author

ได้รับบทความ: 19 พฤศจิกายน 2567

ปรับปรุงแก้ไข: 6 กุมภาพันธ์ 2568

ตอบรับตีพิมพ์: 19 กุมภาพันธ์ 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรม
ญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น
2) เพื่อพัฒนากิจกรรมสำหรับผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางวัฒนธรรม

ญี่ปุ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 14 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง และใช้ชุดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น จำนวน 4 ชุดกิจกรรม ได้แก่ 1) การทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น お弁当 (obento) 2) การชงชาแบบญี่ปุ่น 茶道 (chadou) 3) การพับกระดาษแบบญี่ปุ่น 折り紙 (origami) 4) การเขียนพู่กันแบบญี่ปุ่น 書道 (shodo) และแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น และบันทึกหลังการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมของผู้สอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงค่าเฉลี่ย ความถี่ ค่าร้อยละ และค่า t-test ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อีกทั้งยังนำเอาข้อมูลบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนมาวิเคราะห์สรุปเชิงบรรยายพรรณนา

จากผลการศึกษา ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.49$) และหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติ พบว่า มีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้นโดยมีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก ($X = 3.66$) แสดงให้เห็นว่าก่อนและหลังการทำกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อผู้สอนนำเอากิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นสอดแทรกในชั่วโมงเรียน พบว่า นักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้น พร้อมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่นดั้งเดิม และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทปัจจุบัน

คำสำคัญ: การพัฒนาผู้สอน, กิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น, ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

Abstract

The objectives of this research were: 1) to explore the use of Japanese cultural activities in promoting positive attitudes toward learning the Japanese language among Japanese language students and 2) to develop instructional activities for educators that align with the needs of Japanese language students at Sisaket Rajabhat University, focusing on incorporating Japanese cultural elements into the teaching and learning process. The study utilized data from questionnaires distributed to a purposive sample of 14 Japanese language students from the Faculty of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University. It utilized a set of four Japanese cultural activity modules which included: 1) Japanese lunch boxes お弁当 (obento) 2) Japanese tea ceremony 茶道(chadou) 3) Japanese paper folding 折り紙 (origami) 4) Japanese calligraphy 書道 (shodo) and a questionnaire was administered to collect information concerning the students' attitudes towards learning the Japanese language. Moreover, post-learning assessments were conducted by the instructors. The data was analyzed using measures such as mean, frequency, percentages, t-tests, and standard deviation. Additionally, the post-learning assessment data from the instructors was employed to provide descriptive and inferential summaries.

The study revealed that before engaging in Japanese cultural activities, the students exhibited significantly improved attitudes toward the Japanese language at a moderate level, ($X = 2.49$). Furthermore, after engaging in Japanese cultural activities, the students exhibited significantly improved attitudes towards the Japanese language at a moderate level, a

high level, ($X = 3.66$). This indicates that before and after engaging in Japanese cultural activities, there was a statistically significant difference in the students' attitudes toward learning Japanese at the 0.05 level. And then when instructors integrate Japanese cultural activities into the classroom, students exhibit interest and enthusiasm, while also learning traditional Japanese culture and adapting it to align with contemporary contexts.

Keywords: Development of Instructors, Japanese Cultural Activities, Attitudes toward Learning Japanese

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นถือเป็นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาที่สองที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยจากการสำรวจขององค์กรเจแปนฟาวนด์ชัน (The Japan Foundation) ในปี ค.ศ. 2021 พบว่า จำนวนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ไปจนถึงสถาบันสอนภาษา มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 183,957 คน ซึ่งจัดเป็นจำนวนที่มากเป็นอันดับสองในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Japan Foundation, 2021: 29) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นได้รับความนิยม และมีการแพร่หลายเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สอง เช่น ภาษาญี่ปุ่น ถือเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม นอกจากนี้ การเรียนภาษาดังกล่าวยังต้องการความมุ่งมั่นและความพยายามจากผู้เรียนทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังที่ Yozo Okazaki Koichi Nishiguchi and Izumi Yamada (2003) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสมว่า ไม่ควรมุ่งเน้นเพียงแค่การพัฒนา

ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ควรเน้นให้ผู้เรียนและผู้สอน มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้ยังได้วิพากษ์รูปแบบการสอนภาษาญี่ปุ่นในอดีตที่มีลักษณะเน้นการสอนในเชิงไวยากรณ์มากเกินไป อีกทั้งกระบวนการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นบทบาทของผู้สอนเป็นหลัก ซึ่งอาจลดทอนความมีส่วนร่วมและความกระตือรือร้นของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ จากที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการสอนภาษาต่างประเทศมักให้ความสำคัญกับการส่งเสริมผู้เรียนให้จดจำเนื้อหา เพื่อให้สามารถผ่านการประเมินผล และสื่อสารในระดับพื้นฐานได้ อย่างไรก็ตามการให้ความสำคัญกับการท่องจำมากเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติของผู้เรียนในทางลบ โดยผู้เรียนอาจมองว่าการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาระและยากลำบาก ทัศนคติในเชิงลบนี้อาจนำไปสู่การต่อต้านและความเบื่อหน่ายต่อการเรียน จนกระทั่งส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องพิจารณาถึงเป้าหมายสำคัญและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างรอบด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด การจัดทำหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาและการทำงานในอนาคต ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร (มยุรี สุขวิวัฒน์, 2554 : 66) และนอกเหนือจากเนื้อหาด้านภาษาแล้ว การสอดแทรกเนื้อหาทางด้านวัฒนธรรมถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งควรถูกบรรจุไว้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต ตลอดจนทัศนคติและมุมมองของบุคคลในสังคมนั้น ๆ อีกทั้งความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษา สอดคล้องกับ Edward David Allen and Rebecca M. Valette (1997: 336) กล่าวถึงการใช้วัฒนธรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษาส่งผลดีต่อผู้เรียนในหลายมิติ อาทิ

การเสริมสร้างความตระหนักรู้ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารความหมายที่สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้การเรียนรู้ดังกล่าวยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในสถานการณ์จริง รวมถึงปลูกฝังความเข้าใจในกระบวนการตีความ การอ้างอิงเชิงวัฒนธรรม ค่านิยม และทัศนคติของเจ้าของภาษาได้อย่างลึกซึ้งและรอบด้าน

ดังที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม โดยภาษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดความคิด วิถีชีวิต และทัศนคติของคนในสังคมไปยังผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และสังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันได้ นอกจากนี้จากประสบการณ์การสอนภาษาญี่ปุ่นของผู้วิจัย พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นมักมีเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับความชื่นชอบในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ความสนใจในมังงะ รวมถึงการมองว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้ได้ไม่ยาก อย่างไรก็ตามจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่แสดงความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนที่มีเนื้อหาซับซ้อนและไวยากรณ์ที่ยากขึ้น ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยมักสูญเสียความกระตือรือร้น เกิดความท้อแท้ และขาดแรงจูงใจในการเรียน ส่งผลให้ผลการเรียนลดลง พร้อมทั้งมีทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ความรู้สึกดังกล่าวยังนำไปสู่การล้มเลิกความตั้งใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น จนบางรายต้องถอนตัวกลางภาคการศึกษา ย้ายสาขาวิชา หรือสอบไม่ผ่านในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีความรู้สึกว่าตนเองถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบของการเรียนเฉพาะเนื้อหาในบทเรียนที่เน้นไวยากรณ์และข้อมูลเชิงลึกมากเกินไป ขณะเดียวกันกิจกรรมเสริมที่สามารถกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นกลับมีอยู่ในระดับที่จำกัด ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการลดทอนความสนใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผู้สอนผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 14 คน ที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเชิงสังคมและวัฒนธรรม 1 ซึ่งเป็นรายวิชาที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบชุดกิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรม เพื่อสอดแทรกในรายวิชาดังกล่าว ได้แก่ 1) การทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น お弁当 (obento) 2) การชงชาแบบญี่ปุ่น 茶道 (chadou) 3) การพับกระดาษแบบญี่ปุ่น 折り紙 (origami) 4) การเขียนพู่กันแบบญี่ปุ่น 書道 (shodo) กิจกรรมเหล่านี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมจากประสบการณ์จริงในบรรยากาศที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมสำหรับผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 14 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเชิงสังคมและวัฒนธรรม 1 โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วยชุดกิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรม โดยใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมละ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง ตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ กิจกรรมเหล่านี้ถูกออกแบบให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการปฏิบัติจริงของนักศึกษา เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเข้าใจและทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น กระบวนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 4 กิจกรรม ดังนี้ 1) การทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น お弁当 (obento) 2) การชงชาแบบญี่ปุ่น 茶道 (chadou) 3) การพับกระดาษแบบญี่ปุ่น 折り紙 (origami) 4) การเขียนพู่กันแบบญี่ปุ่น 書道 (shodo)

2. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น ใช้เกณฑ์ในการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103) และการแปลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ก่อนการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ขอให้นักศึกษาเขียนแสดงความสนใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเชิงสังคมและวัฒนธรรม 1 เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียน ก่อนเริ่มกระบวนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกิจกรรมและประเมินความเปลี่ยนแปลงหลังการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นให้กลุ่มนักศึกษา ทำก่อนเริ่มกระบวนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ผลคะแนน

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา สาขาภาษาญี่ปุ่น โดยดำเนินกิจกรรมทั้งหมด 4 กิจกรรม อีกทั้งผู้วิจัยการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบบันทึกหลังการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นของผู้สอนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทุกครั้ง

4. เมื่อการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นครบทั้ง 4 กิจกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้นักศึกษาเข้าร่วมตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นอีกครั้ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผล ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์จะถูกนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการเสนอแนวทางพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรมในอนาคต

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ด้วยวิธีการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น นำเสนอโดยการเขียนบรรยายสรุปพรรณนาวิเคราะห์
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเขียนบันทึกหลังการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา จากนั้นนำเสนอโดยการเขียนบรรยายสรุปพรรณนาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น มาคำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การแจกแจงความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น และการทดสอบค่าที (t-test)
2. การเขียนบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา จากนั้นนำเสนอโดยการเขียนบรรยายสรุป พรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น พบว่า ข้อมูลส่วนตัวจำแนกจำนวนและร้อยละ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 14 คน อายุ 22 ปี มีจำนวนมากที่สุด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 รองลงมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71

อายุ 23 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และ อายุ 25 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

ดังนั้น เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อสาขาภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่ตัดสินใจศึกษาต่อตามความถนัดและความสนใจของตนเอง มีจำนวนมากที่สุด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ เลือกศึกษาตามเพื่อน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 ตามความต้องการของผู้ปกครองที่อยากให้ศึกษาต่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และ อื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คือ ไม่ทราบว่าตนเองจะศึกษาต่อด้านใด

ส่วนที่ 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมทั้ง 5 ด้านเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ทัศนคติที่มีต่อการเรียน ภาษาญี่ปุ่น	ก่อน			หลัง		
	(X)	S.D.	แปล ค่า	(X)	S.D.	แปล ค่า
1. ด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	3.14	1.08	ปานกลาง	4.36	0.52	มาก
2. ด้านประโยชน์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่น	3.10	1.06	ปานกลาง	4.37	0.61	มาก
3. ด้านความชอบในภาษาญี่ปุ่น	2.51	1.02	ปานกลาง	4.01	0.66	มาก
4. ด้านระดับความยากและง่ายของภาษาญี่ปุ่น	1.50	0.95	น้อยที่สุด	2.52	1.03	ปานกลาง

ทัศนคติที่มีต่อการเรียน ภาษาญี่ปุ่น	ก่อน			หลัง		
	(X)	S.D.	แปล ค่า	(X)	S.D.	แปล ค่า
5. ด้านความมั่นใจในการใช้ ภาษาญี่ปุ่น	2.14	0.79	น้อย	3.62	0.96	มาก
รวม	2.49	1.00	ปาน กลาง	3.66	0.72	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 และหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติ พบว่า มีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้นโดยมีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

เมื่อพิจารณาทัศนคติที่มีต่อภาษาญี่ปุ่นก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นทั้ง 5 ด้านพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.14$) และด้านประโยชน์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.10$) ด้านความชอบในภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.51$) ด้านความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.14$) และด้านระดับความยากและง่ายของภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ($X = 1.50$)

หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านประโยชน์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก ($X = 4.37$), ด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก ($X = 4.36$), ด้านความชอบในภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับที่มาก ($X = 4.01$), ด้านความมั่นใจในการใช้

ภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก ($X = 3.62$) และด้านระดับความยากและง่ายของภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.52$)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ทดสอบคิตที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา

ทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น	X	S.D.	t	p
1. ด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	1.21	0.38	4.80	≤ 0.05
2. ด้านประโยชน์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่น	1.23	0.56	3.79	≤ 0.05
3. ด้านความชอบในภาษาญี่ปุ่น	1.50	0.16	6.38	≤ 0.05
4. ด้านระดับความยากและง่ายของภาษาญี่ปุ่น	0.44	0.40	1.76	≤ 0.05
5. ด้านความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่น	1.48	0.48	5.63	≤ 0.05
รวม	1.17	0.55	6.09	≤ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยผลต่างของทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมเท่ากับ 1.17 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างเท่ากับ 0.55 และเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นของค่า t-test เท่ากับ 6.09 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าก่อนและหลังการทำกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมดังกล่าวในการส่งเสริมความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นว่า ก่อนและหลังการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ส่งเสริมทัศนคติและความเชื่อมั่นของนักศึกษาในการใช้ภาษาญี่ปุ่นในบริบทต่าง ๆ อย่างชัดเจน

ส่วนที่ 3) วิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาโดยใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ข้อมูลที่ได้หลังการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจากการบันทึก โดยเขียนเชิงพรรณนาวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 4 กิจกรรม คือ

ชุดกิจกรรมที่ 1 การทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น 弁当 (o-bento)

ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมการทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น ส่งผลให้ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นดีขึ้นในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับการทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น นักศึกษายังมีความกล้าที่จะซักถามผู้สอนทันที เมื่อเกิดความสงสัยในระหว่างกิจกรรม นอกจากนี้ นักศึกษายังแสดงความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนอย่างชัดเจน สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น และส่งผลเชิงบวกต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในภาพรวม

ภาพที่ 1 แสดงกิจกรรมที่ 1 การทำข้าวกล่องแบบญี่ปุ่น **お弁当 (obento)**

ชุดกิจกรรมที่ 2 การชงชาแบบญี่ปุ่น 茶道 (chado) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสนใจในกิจกรรมดังกล่าวมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ เนื่องจากผู้สอนได้มีการประยุกต์รูปแบบการชงชาแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่นให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยผสมผสานการชงชาแบบญี่ปุ่นเข้ากับการทำเครื่องดื่มลาเต้ เช่น การเติมนมลงในมัทฉะ ดังนั้นนักศึกษาไม่เพียงได้เรียนรู้วัฒนธรรมและประวัติความเป็นมาของพิธีชงชา แต่ยังมี การสื่อสารกับผู้สอนโดยใช้ภาษาญี่ปุ่นในระหว่างการทำกิจกรรมชงชา แม้ว่าการชงชาแบบญี่ปุ่นจะมีขั้นตอนที่ซับซ้อน อย่างไรก็ตามนักศึกษาแสดงความมุ่งมั่นและตั้งใจปฏิบัติ จนสามารถชงชาแบบญี่ปุ่นได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้จึงส่งผลต่อการช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาดีขึ้น รวมทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มเติมอีกด้วย

ภาพที่ 2 แสดงกิจกรรมที่ 2 การชงชาแบบญี่ปุ่น 茶道 (chado)

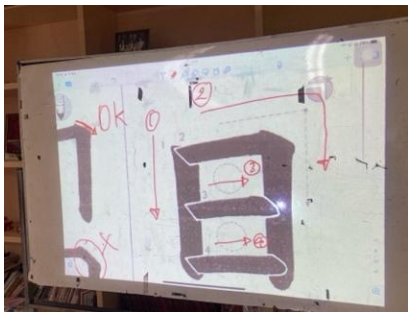
ชุดกิจกรรมที่ 3 การพับกระดาษแบบญี่ปุ่น 折り紙 (origami) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาจดบันทึกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการพับกระดาษแบบญี่ปุ่น และฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น จากขั้นตอนการพับกระดาษด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้สอนยังมอบหมายให้นักศึกษานำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและให้นักศึกษาถาม-ตอบ พบว่า มีบางคำที่นักศึกษาออกเสียงไม่ถูกต้อง ผู้สอนให้คำแนะนำเพิ่มเติม โดยอธิบายความหมายและการออกเสียงที่ถูกต้อง กิจกรรมดังกล่าวส่งเสริมให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ทั้งด้านการพูดและการตอบคำถาม อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความมั่นใจและความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทของการนำเสนอ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นในเชิงปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 3 แสดงกิจกรรมที่ 3 การพับกระดาษแบบญี่ปุ่น 折り紙 (origami)

ชุดกิจกรรมที่ 4 การเขียนพู่กันแบบญี่ปุ่น 書道 (shodo) ผลการศึกษาพบว่า จากการเข้ากิจกรรมครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีความพยายาม ตั้งใจในการเขียนพู่กันแบบญี่ปุ่น เนื่องจากวิธีการเขียน การลากเส้น และการจดท่วงท่ามีความยากในระดับหนึ่ง อีกทั้งตัวอักษรคันจิที่นักศึกษาเลือกเขียนยังมีลักษณะการลากเส้นที่ซับซ้อน อย่างไรก็ตาม การเข้าร่วมกิจกรรมนี้ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและทักษะความชำนาญในการเขียนพู่กันของนักศึกษา ยิ่งไปกว่านั้นนักศึกษายังได้ค้นคว้าวิธีการเขียนลำดับเส้นของตัวอักษรคันจิ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเขียนพู่กันในครั้งต่อไป กิจกรรมดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งเสริมทักษะการเขียนตัวอักษรคันจิ แต่ยังส่งผลเชิงบวกต่อทัศนคติของ

นักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยส่งผลให้นักศึกษารู้สึกสนใจที่จะฝึกเขียนตัวอักษรคันจิอย่างต่อเนื่อง รวมถึงกระตุ้นความสนใจในการเรียนรายวิชาการศึกษาวิวัฒนาการตัวอักษรคันจิอีกด้วย กิจกรรมนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสนใจและแรงจูงใจของนักศึกษาในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4 แสดงกิจกรรมที่ 4 การเขียนพู่กันแบบญี่ปุ่น 書道 (shodo)

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาสำหรับผู้สอนผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นในการทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา สาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยผู้วิจัยอภิปรายผลโดยแยกประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 เมื่อพิจารณาจากทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น 5 ด้านของนักศึกษาพบว่า ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาแสดงแนวโน้มในเชิงบวกมากขึ้นโดยอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยผลต่างของทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมเท่ากับ 1.17 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างเท่ากับ 0.55 สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมอย่างชัดเจน และเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา สาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ก่อนและหลังการเข้าร่วมญี่ปุ่น (t- test) เท่ากับ 6.09 แสดงให้เห็นว่า ก่อนและหลังการทำกิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวีไลรัตน์ ทาโส (2555) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าหลังการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากแต่ละด้าน พบว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านประโยชน์ของการเรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น นักศึกษามีทัศนคติด้านความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากมีความต้องการที่จะเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นมากขึ้น ทั้งนี้นักศึกษาแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจนต่อแนวคิดที่ว่าภาษาญี่ปุ่นไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อความคิดที่จะไปศึกษาต่อในประเทศญี่ปุ่นในอนาคต ซึ่งสะท้อนถึงแรงจูงใจและความสนใจในเชิงบวกต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระยะยาว สอดคล้องกับ อำนาจ ขาวเครือม่วง (2554) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ พบว่า เมื่อนักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น อีกทั้งคิดว่าภาษาญี่ปุ่นมีประโยชน์ในการเรียนระดับสูงอีกด้วย

ด้านความชอบในภาษาญี่ปุ่น พบว่า ก่อนเข้าร่วมนักศึกษามีทัศนคติในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นแล้ว ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติต่อความชอบในภาษาญี่ปุ่นในระดับมากยิ่งขึ้น รู้สึกสนุกเมื่อเรียนภาษาญี่ปุ่น ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้เห็นด้วยอย่างยิ่งที่คิดว่าวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่น่าเบื่อ

ด้านระดับความยากและง่ายของภาษาญี่ปุ่น พบว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความยากและง่ายของภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น ทัศนคติของนักศึกษาในด้านนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นได้ดีขึ้น และสามารถเรียนรู้ได้ในระยะเวลาที่สั้นลง

ด้านความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่น พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาส่วนใหญ่ ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นหลังจากนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านความ

มั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ส่งผลให้ทัศนคติของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่อยากคบเพื่อนชาวญี่ปุ่น และมีความมุ่งมั่นที่จะพยายามใช้ภาษาญี่ปุ่นในทุกสถานการณ์ นักศึกษาเกิดความมั่นใจมากขึ้นในการใช้ภาษาญี่ปุ่นและรู้สึกกระตือรือร้นเมื่อมีโอกาสได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นในบริบทต่าง ๆ

ประเด็นที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พบว่า จากการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นส่งผลให้นักศึกษามีความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างชัดเจน แม้ว่าช่วงแรกนักศึกษาบางส่วนจะแสดงท่าทีเบื่อหน่ายและไม่ต้องการเข้าร่วม แต่เมื่อได้ลองเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาแสดงความสนใจ พยายาม และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ จนสามารถดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่นในทิศทางที่ดี จนนักศึกษาเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่น และคิดว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย นอกจากนี้ ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะฝึกพูดภาษาญี่ปุ่นกับอาจารย์ชาวญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น พบว่านักศึกษาเกิดความสนใจในการทำกิจกรรมและมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ทั้งในด้านการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่าง ๆ และรวมไปถึงความเข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นอีกด้วย

ดังนั้นจากการนำชุดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น 4 กิจกรรม มาเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา ผลการศึกษาจากแบบบันทึกหลังจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นของผู้สอน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเปรียบเสมือนกระบวนการส่งเสริมและพัฒนา อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจในการเรียนภาษา เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษา

ที่ต้องใช้ทักษะขั้นสูง ประกอบกับระดับความยาก ส่งผลให้นักศึกษาบางคนเกิดความรู้สึกท้อแท้ ล้มเลิกการเรียนภาษาญี่ปุ่นกลางคัน ดังนั้นผู้สอนจึงนำเอากิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นมาสอดแทรกในช่วงโม่งเรียน พบว่า นักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้น ค้นคว้าหาความหมายและการออกเสียงของคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งนักศึกษาสามารถเขียนตัวอักษรคันจิได้อย่างสวยงามและถูกต้องตามหลักการเขียนในรูปแบบญี่ปุ่น ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรมดั้งเดิมของญี่ปุ่นควบคู่กับการประยุกต์ใช้ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. กิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความเข้าใจในรายละเอียดอย่างถี่ถ้วนก่อนเริ่มดำเนินการ ดังนั้น ผู้สอนควรให้คำอธิบายและชี้แจงข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งแจ้งรายละเอียดให้ผู้เรียนล่วงหน้าอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผู้สอนควรมีบทบาทในการให้คำแนะนำและดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิดตลอดกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่
2. ผู้สอนควรวางแผนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้เหมาะสมกับระดับความรู้ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์เชิงบวก นอกจากนี้ควรเลือกใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ในมิติต่าง ๆ อย่างครอบคลุม

เอกสารอ้างอิง

- บุณชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- มยุรี สุขวิวัฒน์. (2554). แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย. *วารสารภาษาปริทัศน์*, (26), 65-70.
- https://www.culi.chula.ac.th/Images/asset/pasaa_paritat_journal/file-26-163-m5z3jd134909.pdf

-
- วิไลรัตน์ ทาโส. (2555). การใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อำนาจ ขวเครือมั่ง. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- Edward D.A., Rebecca M. V. (1997). *Classroom Techniques: Foreign Languages and English as a Second Language*. Harcourt .Brace Jovanovich.
- The Japan Foundation. (2021). *2021Results of the Annual Survey on Japanese Language Education Institutions*.
https://www.jpff.go.jp/j/project/japanese/survey/result/dl/survey2021/s_east_asia.pdf
- Yozo, O. Koichi, N. & Izumi, Y. (2003). 『*Humanism in Japanese Language Education*』. Bonjinsha.

Author

Amnat Senkhram

Japanese Section, Department of Foreign Languages, Sisaketwittayalai
School 319 Wanluksua Rd, Muang District, Sisaket province 33000
Tel: 0973231564 Email : amnat@skw.ac.th

Chalida Purininnat

Japanese Program, Faculty of Humanities and Social
Sciences, Sisaket Rajabhat University
319 Thaipantha Rd., Pho sub-district, Muang District, Sisaket Province 33000
Tel : 0810434342 Email : Chalidap06@gmail.com

Piyachanok Junchaiphak

Japanese Program, Faculty of Humanities and Social
Sciences, Sisaket Rajabhat University
319 Thaipantha Rd., Pho sub-district, Muang District, Sisaket Province 33000
Tel : 0825265632 Email : fah_rl@hotmail.com

Jun MIKI

Japanese Program, Faculty of Humanities and Social
Sciences, Sisaket Rajabhat University
319 Thaipantha Rd., Pho sub-district, Muang District, Sisaket Province 33000
Tel : 0801977137 Email : mikijun@hotmail.com